

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 83 (939).

ВІТРОК, 16 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Ще не заведені мотори. І пілоти ще спокійно походжають неподалік. Але вже сама присутність літака кваліть. І вони прощаються, поспішають по трапу в салон. Вони — це Петро і Валя Сугак, Люда Коврига, Таміла Мальцева, Василь

Протас, Таня Мерненко, Анатолій Кривохижа... Може, й не кожного з них ви знаєте, не кожного обличчя запам'ятали. Та скажи одне слово — «ятранці», — і ви вже бачите іскрометні, чарівні танці, чуєте музичні переливи і в них вловлюєте шепіт колосся та перегук коників-скрипалів у надвечір'ї, дзюрчання струмка і голосисте «ку-ку-ріку» над ранковим селом, рев водопаду і пісню мужності над полониною. Своє, неповторне обличчя в «Ятрані», ні на чие не схоже, не подібне ні в чому. А «Ятрань» же тільки відсвяткувала повноліття, їй тільки дев'ятнадцятий пішов. А

шлях який за ці роки — від першого концерту перед заводчанами на День Конституції в своєму Будинку культури до виступів у Кремлівському Палаці з'їзді і у Великому театрі в Москві! Це шлях триумфу і шлях праці, часто важкої і щоденної, праці творчої, окрилюючої. Його танкам аплодувала і стримана в почуттях Англія, і мужня Куба, їм не раз скандувала «біс» збулвана концертами світил Франція. Французька газета «Марсельса» 28 листопада 1966 року писала: «Танці в постановці Кіровоградського ансамблю «Ятрань» дали можли-

„ЯТРАНЬ“ ІДЕ В СОФІЮ

вість публіці оцінити атлетичну віртуозність чоловіків і грацію та легкість діваць, чарівних в своїх яскравих національних костюмах». Так торувався шлях до Софії на IX Всесвітній (Закінчення на 3-й стор.).

ДРУГЕ ПІВСТОЛІТТЯ

Іноді шкодуєш, що в твоїх руках не кінокамера, а звичайний блокнот і авторучка. Комсомольцю Кіровоградщини стільки зроблено за п'ятдесят років, що його не завжди втиснеш в рамки газетного репортажу. А втім, уявімо, що перед нами не газетна полоса, а кінострічка, знята в Новоархангельському районі. Отже, переглянемо з неї кілька кадрів:

КАМ'ЯНЕЧЕ. У села цікаве історичне минуле. Ще двісті років тому за часів Коліївщини тут, біля гори Чалого і Центрального яру, гайдамаки в самодурних домницях плавили метал, кували зброю. А їх нащадки, ті, кому п'ятдесят літ тому було по 18—20, героїчно боролися за Радянську владу в громадянській війні, допомагали створювати колективні господарства, вели боротьбу з неписьменністю.

Кам'янецька молодь прославилася свій край і в роки Великої Вітчизняної війни.

А нині? Ось хоч би токар відділення «Сільгосптехніки» Микола Шиялий. Комсомалець завжди перевиконує змінні завдання, якість виготовлення деталей — відмінна. Особливо старанно трудиться він зараз, під час жнив.

Таких, як Микола, в селі — десятки.

ПІДВИСОКЕ. Комсомольська організація села створена в 1920 році. Перший секретар — Терентій Хоренжий.

В ті часи молодь велику увагу приділяла культурній революції. Організувала гуртки художньої самодіяльності, хатні читальні.

Приміщення для цієї роботи було тісним. Про це завели мову на комсомольських зборах. Вирішили своїми силами відремонтувати і обладнати стару конюшню, що стояла на вигоні без покрівлі. Задумане здійснено.

НАДЛАК. 1927 рік. Юнаки та дівчата села організують збір коштів на купівлю трактора для артілі «Десятиріччя Жовтня».

Восени комсомольці Микола Бур'ян і Петро Садій проклали першу борозну без коней.

ЯТРАНЬ. Мальовниче село. Вже в першу п'ятирічку тут створюється комсомольська тракторна бригада, якою керує Кесій Буць. Молоді механізатори розорали десятки гектарів цілих місцевих земель.

МАРТИНІВКА. В дні Великої Вітчизняної війни фашисти боялися цього села. Лаврентій Третяк організував там партизанський загін. Разом з батьками був і в ньому і молодь.

Гітлерівцям вдалося зловити командира месників. Але він не виказав жодного партизана. Поневолею чи розстріляли сміливця.

КАЛНИБОЛОТ. Справжнім маяком в районі та області в роки перших п'ятирічок тут була комбайнер комсомолка Катерина Мельниченко (про неї читайте окрему розповідь).

Післяпоєнний період. Анатолій Албул, Анастасія Пінцанська, Марія Мандрика, Віталій Дунаєвський, Раїса Тараненко та десятки їх ровесників на заклик партії йдуть у Донбас на відбудову шахт і в Криворіжжя на спорудження мартенів, домен.

Сьогоднішні комсомольці району вірно продовжують справу своїх попередників. У колгоспах і на підприємствах багато молодих виробничників. Всі вони зараз готують трудові дарунки ювілейні комсомолу.

Механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Василя Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» зараз задають тон в соціалістичному змаганні на жнивних серед інших молодіжних колективів району. Доярки цього ж господарства Валентина Романенко, Ольга Полішевич та Олена Юхименко в першому півріччі надоїли по 2 100 — 2 200 кілограмів молока на корову.

В артілі імені Куйбишева радують односельчан високими надоями молока молоді тваринниці Люба Вісаянок і Тамара Кирилюк.

Комсомольці колгоспу «Шлях до комунізму» В. Левадянський, В. Сологуб, П. Дорошенко, М. Крайнов, І. Шевцов та М. Бершадський прославилися на скиртуванні сіна...

Це лише кілька епізодів з уявної великої кінострічки про життя комсомольців Новоархангельського району за п'ятдесят років. Різні села, різні часи і люди. Але як багато в них спільного: мужність, героїзм, працелюбність, відданість ленінській партії. З цими чудовими якостями вступає новоархангельська комсомолія і в наступне п'ятдесятиріччя.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ПІКЛУВАННЯ ПРО ШКОЛУ

ЦК ВЛКСМ прийняв рішення провести з 20 липня рейд штабів «Комсомольського прожектора», газети «Комсомольська правда» та місцевих молодіжних газет по підготовці сільських шкіл до нового навчального року. Мета рейду — широкє залучення комсомольців і молоді для подання практичної допомоги в цій важливій роботі.

ЦК ВЛКСМ доручив ЦК ЛКСМ союзних республік, крайкомат, обкомат, міськкомат

допомогу комсомолу організувати шефську допомогу комсомольцям і молоді примісложних підприємств, студентських загонів у будівництві та ремонті сільських шкіл, у обладнанні навчальних кабінетів. Велику програму дій намічено в цьому плані для районів комсомолу та районних штабів «КП», комітетів ВЛКСМ первинних організацій і штабів «КП» будівельних організацій.

(ТАРС).

ПОВЕРНУЛИСЯ З СРІБЛОМ

З Києва повернулася група учнів кіровоградських шкіл — учасники студії балетного танцю обласного Палацу піонерів і 8 гуртківців Олександрійського Палацу піонерів.

Вони брали участь у першому республіканському конкурсі балетного танцю серед шко-

лярів і стали володарями диплома другого ступеня та срібної медалі.

У парних виступах високу майстерність виявили восьмикласники Кіровоградської середньої школи № 16 Наташа Голубіна та Олександр Дзлікеані.

На такий успіх навіть самі учасники студії не розраховували, адже студії працює лише впродовж літніх канікул. Та старання працівників художнього керівника Б. А. Стрельбицької і танцюристів не пройшло марно.

робочих місця. На полях — господарські, промислові і продовольчі товари.

ФАНТАЗЕРИ

Дітворя кланілася, кожному хотілось бути попереду. Завдання ж не з легких. Часу мало, а треба виготовити до карнавалу, підготувати спеціальний костюм: буде конкурс.

І ось все готове. Десятки хлопчиків і дівчаток Знам'янського піонерського табору імені Гагаріна зібрані разом. Кожен у власну руку виготовив костюм. Важко було комісії. Діти винайшли справжніми фантазерами. Вирядилися космонавтами, астронавтами, децю і півлі і тязок.

Перше місце присуджено шостому загону, де вихователем І. П. Коваленко, а вожаком В. В. Савельєва.

ДВА МАГАЗИНИ

Подошнали сільські вулиці колгоспу «Жовтєва перемога» Петрівського району. Людей стало більше, будуються. Старі торговельні точки вже не задовольняють покупців. Тому тут спорудили ще два магазини. В кожному — по два

ДІАЛОГ ЧЕРЕЗ СТО РОКІВ

Цей діалог я почув зовсім недавно, на екзаменах філологічного факультету. Бесідували двоє людей 60-х років...

Люба Хавренкова щось швидко черкала на аркушах з унівського зошита, закушувши сукню, щось пригадувала і знову швидко записувала.

Зрозуміло, що про сучасника Герцена і Осарова, Чернишевського і Добролюбова, про молодого російського просвітителя, революціонера-демократа, літературного критика і публіциста Д. І. Писарева дожила розповідати годинами.

З молодих років Д. І. Писарев зв'язав свою долю з революційним рухом свого часу. Це йому належить авторство революційної прокламації на захист Герцена.

Студентка вірно називає дату життя і праці Писарева. Та це ще не діалог, діалог починається тоді, як вона розповідає про філософський матеріалізм Писарева.

До 100-річчя від дня смерті Д. І. Писарева

Писарева (ця обмеженість позначилася в тому, що в початковий період своєї публіцистичної діяльності він не був вільний від впливу вульгарних матеріалістів), не просто розповідав про слабкість теорії пізнання Писарева...

Коли йде мова про погляди Писарева на систему виховання, то майбутній педагог і великий критик стають на кілька хвилин співбесідниками - однодумцями.

Д. І. Писарев прагнув до створення такої системи виховання, яка б забезпечила гармонійний розвиток духовних і фізичних сил людини.

Він вимагав широкої наукової освіти і розглядав її, як необхідну умову морального зростання і громадянського виховання людини.

Багато поглядав Д. І. Писарев на виховання і освіту молоді співзвучна нашим дням. Якщо він в світі час міг лише мріяти про гармонійний розвиток людини...

Л. ШКОТ, старший викладач Кіровоградського педінституту.

К. В. МЕЛЬНИЧЕНКО — делегат X з'їзду ЛКСМУ. Фото 1937 року.

ДОРОГИ КАТЕРИНИ МЕЛЬНИЧЕНКО

«СКАЖІТЬ САШКОВІ...»

Щелестіло стигле жито. В'язальниці зводили перші копні, вгорі жайворон виводив радісну ораторію. А край степу, біля вибалку сиділо в стерні худорляве дівча.

— Кого оплакуєш, Катю? — під'їхав голова артілі В. Ю. Фрединський.

Почервоніла. Похачнем витерла картатою хусточкою очі. Підвелася, цьвокнула по молочної батоги і вже сердито до Віктора Юхимовича:

— Самі винні!

— В чому?

— Чого в колгосп не приймає? Думаєте, в мене руки слабкі... І коні он які в нас...

Фрединському подобались діти Василя Мельниченка. Совісні, роботящі. Такі даремно хліб не їстимуть. Осв тільки батько не дожив до цих днів, помер за кілька років до організації першого колгоспу в Калиболоті.

Віктор Юхимович пообіцяв:

— Роботу знайдемо. Приходь завтра з кінч.

— Скажіть Сашкові Мерзецькому, щоб і в комсомол мене прийняли.

— Малувата ще. А це вже ні від комсорга, ні від мене не залежить. Доведеться почекати.

ДОБРА МАШИНА — «КОМУНАР»

З шести років Катя пасла своїх та сусільних коней, корів. В селі дівчину так і прозвали — пастушка. Мале, в'юнке, а завзята на двох висічало б. Жінки заздрили Марії Мельниченко:

— Слухняна, беручка донька росте.

Мати раділа за доньку. Тринадцять років, а все розуміє, як доросла. Аби тільки в колгосп не осоромилась. Коли дівчина перший раз виїздила в поле, показувала їй:

— Не забувай напувати гнідих. Та вієса давай...

То був 1928 рік. Калиболоті ще не звикли з вивіскою, що появилася на одній з будівель села: «Колгосп «Активна праця». Куркулі всілякі злі чутки пускали. Мовляв, заберуть комуністи всю худобину, хліб. Знатимете, як з одного казана сьорбати...

Мельниченко не дослухався до чуток: треба було працювати. Вже наступного року Катя на своїх гнідих виробила 600 трудоднів.

В 1930 році конячки Катерини Мельниченко підтопались. На будь-яку роботу вже їх не поплеш. Дівчина вирішила перекваліфікуватись. Подалася на курси трактористів. З горем пополам її прийняли. Практику проходила на «Фордзоні». А коли повернулася в артіль, там уже були потужніші машини. Сіла за кермо, а ноги навіть до педалей не дістають.

— Пди краще кашу хлопцям варити, — порадив бригадир.

Більше місяця варила кашу, а тоді завербувалася на Донбас. Але й там підійв ріст. Не взяли, куди хотілось. Довелося поступити на Маріупольський рибоконсервний завод. Вже через кілька місяців замість 1000 упакувала за зміну 1200 банок риби, а в кінці року — по 1400.

На Жовтневі свята дівчину преміювали годинником, а на новоріччі — патефоном. Може, так і залишилася б пастухини консервником, аби не ота веспа...

Вийшла якась на морський берег. Милувалася кораблями, розглядала вантажі на баржах. На одній вздріла комбайни. Здоровезні! Такі машини досі лише в газетах зустрічала. І здалося, що перед нею не море, а лан пшеничний. І не гудки в порту гудуть, а жайворонки виводять урожайну.

Того ж вечора знайшла майстра.

— Додому поїду.

— Сам хотів у відпустку проситись. А ти ж мій заступник.

— Мені краще потрібно...

В Калиболот прибула навесні 1935 року разом з птаками, що поверталися з теплих країв. Попросилась у тракторну бригаду.

— Нехай до мене йде помічником, — запропонував комбайнер Данило Лелека.

Ті ж степи, хлібні пахощі. Тільки вона не та. Не пастушкою і не їздою, а механізатором вирушила на лан. І нічого, що зараз помічником. Взимку піде на курси. Самостійно поведе цей степовий криголам.

1936 рік — один з найвиржайніших в другій п'ятиріччі. У Каті Мельниченко вже було посвідчення комбайнера. По 18—20 гектарів скошувала своїм «Комунаром», по 35 і більше центнерів пшениці з гектара намолочувала. Та й не тільки вона. Всі в комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді старались. Он Дмитро Новоросцький, з яким змагалась, за сезон упорав 360 гектарів хлібів. Лише на двадцять менше, ніж вона.

Комбайн для комсомолки став чимось так само потрібним, як одяг, як повітря.

ДЕЛЕГАТКА

Після конференції секретар обкому комсомолу попросив залишитись.

— На з'їзді мова йтиме про виховання молоді в школі, стахановський рух і соціалістичне змагання. Думаю, що по другому питанню тобі буде що розповісти делегатам.

...Десятий з'їзд комсомолу республіки проходив у Київському театрі опери та балету імені Шевченка. Коли головуючий оголосив, що слово надається комбайнеру з берегів Сінюхи, дівчина відчула, що не може підвестися з крісла. Друзі тихо підбадьорювали:

— Сміливіше. Всі тут однакові.

І вона пішла до трибуни. Розповіла про своє

механізаторське життя. своїх подруг — трактористок Ганну Деистенко та Марію Корнішко, про те, як вирощують вони високі врожаї, як їм допомагає в цьому соціалістичне змагання.

А потім була перерва. До неї підійшла Паша Ангеліна.

— Слухала твою промову.

Обняла її неширокі пласчі і додала:

— Гарні подруги в тебе. Ще й мене випередите...

Подала голос і Марія Демченко, котра щойно приєдналась до делегаток.

— Не шк же тобі, Пашо, в коротких ховати серед дівчат.

Всі засміялись і подалися за морозивом. Катя розповіла новим подругам про свої невдачі, про те, як у Маріуполі ходила на курси льотчиць при комітеті Тсоавіахіму, про знайомство з Гризодубовою, Расковою.

— Їм повезло. А мені в небо так і не довелося піднятись.

— І на землі хороні машини, — заспокоїла Ангеліна.

Дзвінок покликав делегатів на чергове засідання.

СПАСИБІ, ДІВЧИНО!

Додому поверталася на крилах. Потім теплі зустрічі земляків, розповіді про з'їзд, нових знайомих. Цим жили в бригаді майже рік. В ті дні Марія Корнішко теж захотіла стати комбайнером.

— Будь ласка, — мовила Катерина, — переходь помічницею.

І допомогла дівчині освоїти машину. А скільки планів було в дівчат!

Та не вдалося їм усім здійснитись. Через три роки почалась війна. Механізатори разом з технікою вирушили на схід. Спершу все було гаразд. Але гітлерівські танки просуваються швидше тракторів. У селі Водяному, що біля Компаніївки, наздогнав ворог. Мельниченко разом з друзями позимала з машини головний вузлик, закопала їх. Самі поодинокі розбрелися по селах. Катя повернулася у Калиболот.

Довгенько ховалась, бо поліцаї нищпорили по всіх закутках. Шукали комсомольців, комуїстів. Та й підпільники ще мовчали. А коли заявили про себе, селяни вже знали, кому що робити.

В 1943 році в селах появилася листівка. В ній заклик ховати від фашистів хліб. Ожив у ті дні комбайн Катерини Мельниченко. Вдень молотила, а вночі разом з іншими жінками клунками розносили по вишняках зерно. Ризикували. Та вже зупину не було. Люди вірили в перемогу. До того ж, у Петра Стримецького в грубці знаходився радіоприймач. Хлібороби знали всю правду про події на фронтах. Тоді Катя запропонувала ховати пальце. Разом з Олексієм Осадчим та Степаном Марченком закопали 15 бочок бензину.

...На початку 1944 року Калиболот звільнили радянські війська. В селі зупинилась якась автоколонна. Молодий офіцер нервував.

— Можна б далі йти, а цистерни й досі немає.

— Допомогти? — кинула посмішку Мельниченко.

— Зараз не до жартів.

Катя показала лейтенантові схованку. Через годину бійці вирушили далі. Молодий офіцер довго махав кашкетом стрункій дівчині, що стояла на пагорбі, дякуючи їй за допомогу.

Залишився бензин і для тракторів.

Познайомились ми з Катериною Василівною Мельниченко недавно. Зустрілись на радіоузлі, де вона зараз працює. Показала мені лист з Києва від доньки, де дівчина навчається в інституті. Тамара писала, що кінчає складати екзамен за перший курс...

О. ЛАДАН, спецкор «Молодого комунара», Новоархангельський район.

Ще недавно тут колосилась пшениця. А нині на ділянці виїхав комсомолец Іван Правдицький. Він готує площу під майбутній урожай. Секретар парторганізації артілі імені Комінтерну Ф. М. Шаров, якого ви бачите на цьому знімку, задоволений роботою молодого орача.

Фото В. Сусленка.

"ЯТРАНЬ"

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

фестиваль молоді і студентів. І поїздка до Чехословаччини в дні українсько-радянської дружби стала для ятранців немов би генеральною репетицією до виступу на все-світньому форумі.

Хореографічна мініатюра «Три діди» і лірична українська «Полька-коханочка», український ліричний хоровод «Рушничок» і словацький народний танець «Чокаш-Чардаш», «Ятранські весняні ігри» і «Новорічні колядки», «Плотогони» і «Півник» не могли не схвилювати й найбільш вибагливих глядачів. І вони схвилювали. Та про це, про враження від поїздки в Чехословаччину, слово самим ятранцям.

Іван **ДЕМИДЕНКО**, концертмейстер:

— За двадцять шість днів ми побували в Словаччині, Моравії, дали 20 концертів. В місті Стражніці взяли участь в міжнародному фестивалі фольклорного танцю разом з колективами Болгарії, Польщі, Югославії та інших країн. Там виступали лише з чотирма номерами — «Вступний», «Колядки», «Ятранські весняні ігри», лауреат Всесоюзного конкурсу музикантів-виконавців Василь Попадюк виконав фантазії на тему українських народних мелодій для сопілки з оркестром.

Всі ці виступи пройшли з успіхом. Та коли по закінченні «Гор» кількатисячний зал видихнув «біс» і зааплодував, то й ми, звиклі до шумних прийомів, були здивовані.

Олексій ГЛИБЕНКО:
— В Свідніку на фестивалі українського мистецтва прийом був теж чудовий. Вже не було сил відповідати на всі «біс».

А ще запам'яталися бесіди з людьми, теплота їх ставлення. Наш шофер Франтішек, коли прощався перед від'їздом, навіть заплакав. Уявляєте: чоловік плаче. Таке при про-

щанні буває тільки тоді, коли велике серце і великі почуття.

Анатолій САВРАНОВ:
— В одному з кооперативів ми дали десять номерів, і майже кожен на вимогу глядачів доводилося повторювати по дватри рази. А після концерту ми стали й співаками; це тоді, як присутні затягнули російською мовою «Катюшу» і «Подмосковные вечера», Го-

їде

лова кооперативу товариш Мороз (до речі, він має 18 урядових нагород, в тому числі й Партизанську зірку Єгорова), розповів нам багато цікавого про те, як він і його співвітчизники боролися з фашизмом у роки війни, як зараз будують соціалізм. Щиро так розповідав, що мені навіть здалося, що явдома, слухаю батька.

Алла САНДУЛ:

— Три дні ми були гостями танцювального колективу «Олшава» в Угерському Броді. Це були дні задушевених бесід, дні, коли ми радували один одного танками, піснюю. Найчастіше зринули «Там, де Ятрань круто в'ється», «Рева та стогне Дніпр широкий», «Катюша», «Подмосковные вечера». В гостях у «Олшави» були митці й з Голландії. Так що виходило своєрідне тріо.

Привітна Чехословаччина вже тільки спогад. А попереду — Болгарія, зустрічі з молоддю різних країн на фестивалі в Софії. Літак чекає. Останні слова побажання. Останні інтерв'ю.

— З чим на фестивалі відбуваєте? — запитує

художнього керівника танців ансамблю «Ятрань» **Анатолія Михайловича Кривохижу.**

— Основні номери — це гуцульський танок «Півторак», український народний «Гопак», «Полька», російський «Півник».

Чорноока **Люда Коврига** на те ж питання:

— Відбуваємо з однією думкою: виступити вдало.

— І знайомих якби зустріти, їх у нас чимало на

різних континентах, — це **Валя Вербова** каже.

А **Таня Мерненко** у відповідь підняла фотоапарат, мовляв, і на плівку ширі зустрічі зафіксує.

Піднято трап. Ворухнулись гвинти і нараз злилися в прозорі кола. Літак здригнувся, а незабаром уже став крапкою в синьому небі...

В. ЦВЯХ.

Кожний танок ятранців — це досконалі хореографічна картинка. Ця досконалість досягається в повсякденній праці. На першому знімку якраз і зафіксовано робочий момент — репетицію ансамблю перед від'їздом на фестиваль.

На двох фото нижче ви бачите фрагменти з виступів ятранців.

Внизу — оркестр ансамблю.

Фото **В. Ковпака.**

Людмила Коврига

Олексій Глибенко

Валя Вербова

Анатолій Савранов

В СОФІЮ

**Щасливої
дороги,
щасливих
зустрічей!**

ЦЕ ЦІКАВО

ЕЛЕКТРОННА МАШИНА ГРАЄ ПОЛОНЕЗ

В залі обчислювального центру Херсонського текстильного комбінату звучить мелодія полонеза Огіньського. Але ні радіоприймача, ні магнітофона ви тут не побачите. Грає сама електронно-обчислювальна машина «Мінськ-22».

З перших днів експлуатації ЕОМ показала себе надійним помічником у керуванні підприємством. Крім своїх блискучих математичних і логічних «здібностей», електронно-обчислювальна машина відзначається ще і вмінням музичити. В її репертуарі полонез Огіньського, твори Чайковського, Римського-Корсакова і навіть «Яблучко». А копирти кібернетичного «вишарпача» можна почути, коли проводиться профілактика і налагодження «Мінська-22».

Певною системою команд, запрограмованих на перфострічках, вдалося «примусити» звучати в потрібних тональностях напівпровідникові радіолампи машини, перетворивши її тим самим з лічильно-математичної ще і в музичну.

ЧАПЛИНЕ ЦАРСТВО

Чернігівські орнітологи зафіксували помітне збільшення поголів'я сірих чапель. Посприяло птахам Київське море, на березі якого створено спеціальний заповідник. Колонія чапель «обжила» столітні сосни. На верхів'ях високих дерев густо темніють гнізда. Липневими ранками пташиний гамір звідси коїть луною за кілька кілометрів: вивієся молодик, якому «батьки» ледь встигають носити поживу.

Сірі чаплі — один з семи родів цих птахів, що живуть на Україні.

(РАТАУ).

ДЕРЗАЙ, СПОРТИВНА ЮНІСТЬ!

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА ВІДКРИТТЮ І ВСЕСОЮЗНИМ ЮНАЦЬКИМ СПОРТИВНИМ ІГОР

Протягом двох тижнів столиця України буде рідним домом майже для п'яти тисяч юних спортсменів, які з'їхали сюди з братніх союзних республік та міст Москви і Ленінграда. Вони візьмуть участь у I Всесоюзних юнацьких спортивних іграх, що розпочалися тут 13 липня. Їх урочисте відкриття відбудеться 17 липня на київському Центральному стадіоні.

Про це повідомив на прес-конференції, присвяченій цій події, головний суддя змагань дівч. Герой Радянського Союзу О. Ф. Федоров.

Він підкреслив, зокрема, що ці змагання стануть традиційними. Змагання в Києві відбудуться з тринадцяти видів спорту — акробатики, бадмінтона, боксу, самбо, вільної боротьби, велоспорту (шосе), художньої гімнастики, легкої атлетики, гандболу, стрибків у воду, сучасного п'ятиборства, настільного теніса, фехтування.

13 липня, того дня, коли в боротьбу в столиці України вступили тенісисти, в Дніпропетровську визначився чемпіон ігор і команда-переможниця змагань з шахів. А в Донецьку, де проходили змагання борців класичного стилю, перше місце зайняла збірна Російської Федерації. Спортсмени України стали тут другими. 21 липня в шахтарській столиці визначиться призер змагань з веслування на байдарках і каное. За день до цього

Львові розіграють свою першість стрільби. В складі суддівських бригад I Всесоюзних юнацьких спортивних ігор 690 арбітрів всесоюзної і республіканської категорій, а також 100 юних суддів — учнів дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Загальнокомандна першість на іграх визначатиметься за найбільшою сумою очок у 10 видах з 17, причому легка атлетика — обов'язковий заліковий вид для всіх команд. Збірні колективи, які займуть три перших призових місця в комплексному заліку, нагороджуються перехідними призами і дипломами Центральної ради Союзу спортивних товариств і організації СРСР.

І Всесоюзні юнацькі спортивні ігри, присвячені 50-річчю ленінського комсомолу, мають виявити тісну зміну провідним радянським спортсменам, сказав на закритті О. Ф. Федоров, сприятли зростанню таланту наших обдарованих юних атлетів для поповнення рядів радянської олімпійської збірної.

О. Ф. Федоров відповів на запитання журналістів.

(РАТАУ).

ДЕ ТВОЇ КОРОЛІ, КОРОЛЕВО?

Два дні в Кіровограді на стадіоні «Зірка» проходила особисто-командна першість області з легкої атлетики. Хоч результати цих змагань дещо кращі від минулорічних, показаних на особистій першості області, все ж вони не порадували.

«Королева спорту», як та дівчина, що вже давно на виданні, ніяк не може в області повернути звагу добрих риварів, які б принесли їй честь і на республіканській арені. Більшість результатів можна сформувати так: вище II розряду, близько I розряду. Такі показники у студента факультету фізвиховання Володимира Нестерчука в бігу на 200 м, у авангардівця Миколи Баранца (біг на 800 м) і Миколи Жеребятєва (біг на 5 тис. м), у Володимира Іванця (біг на 400 м) і Віри Пилипенко (1500 м).

На цих змаганнях було встановлено два рекорди області. Першим це зробив випускник факультету фізвиховання Василь Стецюк. 195 см у висоту, які він подолав, — це вище нормативу I розряду.

Ще один рекорд області встановила авангардівка з Олександрії Віра Пилипенко. 1509 метрів вона пробігла за 5 хв. 0,3 сек., що на 0,3 секунди нижче нормативу I розряду.

Багатоборство — один з найцікавіших видів легкої атлетики. Тут переможцем із сумою очок 5815 вийшов студент II курсу факультету фізвиховання Володимир Скиба.

Нові результати показали дівчата в бігу на 100 метрів, в стрибках у довжину і висоту. Тут переможці не піднялись вище норми III розряду, хоч у дівчат теж є непогані результати. На 809 метрах лідувала авангардівка Тана Даніленко. Жанна Богоявленська із Олександрії послала диск на 41 м 08 см. Це норма I спортивного розряду. Перше місце у п'ятиборстві серед дівчат виборола Ольга Сидоренко.

Це була міжліомча першість, за бігу на 5 тисяч метрів авангардівець з Олександрії Микола Жеребятєв.

Фото П. Хмури.

та навряд чи можна її так назвати. А вже в основному на змаганнях було представлено два товариства — «Авангард» і «Буревісник». Від «Спартак» і «Колгоспника» виступало лише кілька спортсменів. В гонитві за очками керівники «Авангарду» перед самими змаганнями укомплектували команду багатоборців. Так, замість того, щоб кандидату в майстри спорту Сергєєву виступати в бігу на середній дистанції, а Орленку — на короткій, вони взяли участь в десятиборстві. Так, звичайно, високих результатів не покажеш.

І. ПАВЛЮКЕВИЧ, головний суддя змагань.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 17 липня. Перша програма. 11.00 — «Марш із Гранад». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 11.35 — «Постріл». Художній фільм. (Кіровоград). 17.15 — Концерт симфонічної музики. (К.). 17.45 — Літературний театр. До 75-річчя з дня народження В. Маяковського. Передача перша. «Маяковський напередодні 17-го». Композитор за раними творами поета. (Вільнюс). 18.30 — Відкриття перших Всесоюзних змагань юнацьких спортивних ігор на честь 50-річчя ВЛКСМ. (К.). 19.00 — Кіровоградські вісті. (Кіровоград). 19.15 — «Постріл». Художній фільм. (Кіровоград). 20.30 — Інформпрограма «Час». (К.). 21.15 — Л. Толстой. «Власть тьми». Вистава Пензенського державного російського театру драми ім. А. Луначарського.

ЧЕТВЕР, 18 липня. Перша програма. 16.45 — «Земле рідна моя». (Одеса). 17.15 — Щоденник перших Всесоюзних змагань юнацьких спортивних ігор на честь 50-річчя ВЛКСМ. (К.). 17.45 — «Подані». Телеальманах. (М.). 18.15 — «Відродження». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 18.30 — «Загубель Пушкіна». Документальний фільм. (Кіровоград). 19.30 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Кутаїс). (К.). В перерві — телевісті. 21.15 — «Талант твої, Україно». Відкриття телевізійного народного театру Донецької області. (Донецьк). 22.00 — Ключуть дороги далі. Тутістський альманах. (М.).

Т. в. о. редактора Ю. МОІОРНИЙ.

юнацьких спортивних ігор на честь 50-річчя ВЛКСМ. (К.). 17.45 — «Подані». Телеальманах. (М.). 18.15 — «Відродження». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 18.30 — «Загубель Пушкіна». Документальний фільм. (Кіровоград). 19.30 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Кутаїс). (К.). В перерві — телевісті. 21.15 — «Талант твої, Україно». Відкриття телевізійного народного театру Донецької області. (Донецьк). 22.00 — Ключуть дороги далі. Тутістський альманах. (М.).

ТРИВАЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА 1968 — 69 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ДО КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

ДЕННЕ НАВЧАННЯ

Факультет сільськогосподарського машинобудування з таких спеціальностей: сільськогосподарські машини; організація і технологія ремонту машин.

Механіко-металургійний факультет з спеціальностей: технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти; машини і технологія обробки металів тиском.

ВЕЧІРНЕ НАВЧАННЯ НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

сільськогосподарські машини; технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти; машини і технологія ливарного виробництва; машини і технологія обробки металів тиском.

Загальнотехнічний факультет (гі, що проживають у Кіровограді, навчаються на вечірньому відділенні, погородні — на заочному) на спеціальності:

розробка родовищ корисних копалин; енергетика; металургія; машинобудування і приладобудування; електронна техніка, електроприладобудування та автоматика; радіотехніка і зв'язок; хімічна технологія;

технологія харчових продуктів; технологія товарів широкого вжитку; будівництво; транспорт; економіка.

Кремгесівський загальнотехнічний факультет — на такі ж спеціальності, як і в Кіровограді, крім спеціальностей «Розробка родовищ корисних копалин», «Машинобудування і приладобудування» та «Технологія харчових продуктів».

Вечірнє відділення (м. Кремгес) — на спеціальності:

технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти;

Прийм заяв до 31 липня.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня (денне навчання); на вечірні і загальнотехнічні факультети — з 15 до 26 липня та з 7 по 19 серпня.

На денне, вечірнє відділення та загальнотехнічний факультет (на спеціальності: розробка родовищ корисних копалин; енергетика; машинобудування та приладобудування; електронна техніка; електроприладобудування та автоматика; радіотехніка і зв'язок; будівництво, транспорт; економіка) складаються іспити з математики (письмово й усно), фізики (усно), української чи російської літератури (письмово).

На решту груп спеціальностей загально-технічного факультету складаються іспити з хімії (усно), математики (усно), фізики (усно), української чи російської літератури (письмово).

При вступі до інституту подаються такі документи: заява на ім'я ректора (на бланку інституту), свідоцтво про освіту, витяг з трудової чи колгоспної книжки, характеристика для вступу у вуз, підписана керівником підприємства, установи, школи чи колгоспу, довідка про стан здоров'я (ф. № 286), 4 фотокартки (3х4 см).

Учасники Великої Вітчизняної війни дають і довідку з військового комітату про участь у Вітчизняній війні. Паспорт, військовий квиток чи приписне свідоцтво пред'являються особисто.

Приймальна комісія (кімната № 236) працює з 9.00 до 19.00 щоденно (крім неділі).

АДРЕСА ІНСТИТУТУ: м. Кіровоград-2, вул. Орданівська, 5. Телефон 2-81-00.

Адреса Кремгесівського загальнотехнічного факультету: м. Кремгес Кіровоградської області, вул. Дніпровська, 15. Телефон 71-91.

РЕКТОРАТ.

АДРЕСА ТЕЛЕФОНІ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділі — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.